

"KWA KILIO KALI NA MACHOZI"

[MATTHAYO 26:36-50](#)

Andiko Muhimu:—“Si mapenzi yangu, bali yako yatendeke.”— [Luka 22:42](#)

BUSTANI ya Gethsemane haikuwa pori wala bustani ya uma, bali shamba la mizeituni. Jina hilo linaonekana kuashiria kuwa mahali pale palikuwa na mashine ya kushinikiza mizeituni kwa ajili ya kukamua mafuta kutoka kwa mizeituni. Inasemekana kuwa nyumba ya mama ya Marko, anayejulikana kuwa mjane tajiri, rafiki wa kazi ya Yesu. Nyumba na majengo ya nje labda yalikuwa katika sehemu mojawapo ya "bustani" hilo. Katika matukio yote inaonekana wazi kwamba mali hiyo ilikuwa chini ya udhibiti wa marafiki wa Yesu, na kwamba yeye na wanafunzi wake walipafahamu vyema mahali ambapo, baada ya kula Mlo wa Jioni wa Ukumbusho, Bwana wetu na wanafunzi wake waliahirisha. Mahali hapa palipoonyeshwa kama Bustani hii ya Gethsemane iko karibu nusu maili kutoka kwa ukuta wa Yerusalemu, na ina mizeituni ya zamani sana, Bustani yenyewe ikiwa chini ya uangalizi wa watawa fulani wanaoishi karibu.

Bwana wetu na wanafunzi wake kumi na mmoja walipofika kwenye mlango wa bustani au shamba, Yesu aliwaacha wanane kati yao kama mlinzi wa nje, akiwachukua pamoja naye wale watatu wapendwa, Petro, Yakobo na Yohana, wale watatu ambao kwa nyakati tofauti walikuwa wamependelewa vivyo hivyo—kwa mfano, kuhusiana na kumtembelea binti ya Yairo—na ni watatu wale wale waliokuwa na pendeleo la kuona “ufunuo” kwenye Mlima wa Kugeuzwa Sura. Ingawa Yesu aliwapenda wanafunzi wake wote, watatu hao walipendwa sana naye, labda kwa sababu ya bidii na upendo wao wa pekee kwake. Lakini katika tukio hili hata hawa, wanafunzi wake wapendwa hasa, hawakuweza kuingia au kuhurumia uzito uliokuwa juu ya moyo wa Bwana wetu; kwa hiyo akawaweka na kuendelea mbele zaidi ili kushiriki katika kusali kwa Baba. Lugha ya masimulizi yote ya tukio hili yaliyochukuliwa pamoja, hasa katika nuru ya Kigiriki cha awali, inaonyesha kwamba upweke wa huzuni na uchungu ulimjia Mola wetu kwa nguvu nyingi wakati huu. Akiwa pamoja na wanafunzi, bila shaka kwa maslahi yao, alikuwa ametafuta kuwa mchangamfu na kuwapa masomo yaliyohitajika katika kuwatayarisha kwa majaribu yao; lakini sasa, akiwa amewafanyia yote katika uwezo wake, na kwenda kwa Baba peke yake, mawazo yake yalimgeukia yeye mwenyewe na uhusiano wake na Baba, na kwa nje juu ya aibu ya hadhara ya kesi yake na hukumu yake kama mkufuru, mchochezi, na zaidi kwenye dhihaka za dharau za kesi hiyo, na bado zaidi kwenye kunyongwa kwake hadharani kati ya wezi wawili. Haya yote, sasa kwa uwazi mbele ya akili yake, yalitoshwa kwa uchungu, kwa maumivu, kwa huzuni ya kina, yenye kuumiza.

"MTU WA HUZUNI-ALIYEJUA KUUGUA"

Katika kulitazama jambo la mateso ya Bwana wetu katika tukio hili ni vyema kukumbuka kwamba tengenezo lake kamilifu—bila kuchafuliwa, lisilo na mawaa ya dhambi, lisilo na hadhi,

lisilopunguzwa na michakato ya kufa—lilikuwa rahisi zaidi kukabili uchungu na huzuni za wakati uliokuwepo kwake kuliko hisia za wale waliyoanguka zinaweza kuwa. Chini ya hali mbaya kadiri hisia na sifa zinavyokuwa nzuri ndivyo maumivu yanavyoongezeka. Mhalifu mkuu anaweza hata kujivunia kupanda gari la doria, na kwa mtu aliyeboreshwa tukio hilo linaweza kuwa mbaya sana. Chukua mfano mwingine: Mwanamuziki aliyeelimika vizuri, aliye na sikio la kusikiliza mawiano ya muziki yaliyositawishwa vizuri, anavyojua usumbufu na maumivu kutokana na kasoro katika wimbo ambayo huenda yasigunduliwe hata kidogo na mmoja wa watu wenye kipaji kidogo cha muziki. Tunaweza hata kufikiria kwamba mmoja wa wanyang'anyi waasi waliosulubishwa karibu na Bwana wetu angeweza kujivunia kifo chake kama ushindi kama kungekuwa na juu ya kichwa chake maneno yale yaliyokuwa juu ya kichwa cha Bwana wetu, "Huyu ndiye Mfalme wa Wayahudi." Bila shaka, ni vigumu kwetu kuthamini ukamilifu, kwa kuwa si sisi wenyewe wala wote wale tulio na uhusiano nao si wakamilifu; lakini tunarudia kwamba lazima iwe kweli kwamba tengenezo kamilifu la Bwana wetu lingeteseka zaidi kuliko yeyote ya wafuasi wake wangeweza kuteseka chini ya hali zilezile.

Lakini kulikuwa na sababu nyingine, na kwa kweli ilikuwa sababu kuu, tunaweza kuwa na hakika, kwa nini Bwana wetu alihuzunika kwa tukio hili hivi kwamba maumivu yake, yakiwa makali sana, yalitokeza jasho la damu. Sababu hiyo nyingine ilikuwa utambuzi wake wa hali yake mwenyewe katika uhusiano na Mungu na agano ambalo chini yake alifanya dhabihu yake. Ili kutimiza mapenzi ya Baba alikuwa ameacha utukufu wa mbinguni, akainama hata chini ya malaika ili kuchukua umbo la kibinadamu na asili, ili kwa upendeleo wa Mungu apate kumkomboa Adamu na, katika kumkomboa, kukomboa jamii iliyohukumiwa ndani yake. Alikuwa na furaha, naam, “kupendezwa,” katika hali hii ya kujidhili, kama ilivyoandikwa, “Kufanya mapenzi yako, Ee Mungu wangu, ndiyo furaha yangu; sheria yako imeandikwa moyoni mwangu ([Zaburis 40:8](#)) Roho hiyo ndiyo iliyomwongoza Bwana wetu kujiweka wakfu kamili hadi kufa mara tu alipokuwa na umri wa miaka thelathini, na hivyo aliweza kujitoa mwenyewe kama dhabihu yetu ya dhambi. Upendo uleule na bidii zilimfanya kuwa mwaminifu katika miaka yote ya huduma yake, na kumwezesha kuhesabu kuwa mateso mepesi mapito yote ya maisha na mapingamizi mbalimbali ya wenye dhambi dhidi yake mwenyewe—kwa sababu alitambua kwamba alikuwa akifanya mapenzi ya Baba.

Kwa nini basi, katika umalizio wa huduma yake, baada ya kuwaambia wanafunzi wake juu ya kifo chake kinachokuja, na kuwaeleza kwamba “atadharauliwa na wakuu wa makuhani na wazee” na kusulubishwa— mbele ya maarifa haya yote, ujasiri, utiifu wa upendo, uaminifu kwa nadhiri yake ya kuwekwa wakfu hadi kufa—mbona Bwana wetu alipitia jaribu la kutisha sana katika bustani ya Gethsemane?

Maneno ya Mtume yanaeleza hali hiyo: anasema juu ya Yesu, “Akamtolea yule awezaye kumwokoa na kumtoa katika mauti, vilio vikali na machozi. ([Ebr. 5:7](#)) Lakini wengine wamekufa, wengine wamekabili kifo kikiwa kibaya au cha kutisha zaidi, na kukifanya kwa utulivu. Mbona Bwana wetu aliangua vilio vikali na huzuni kubwa kiasi cha kuleta jasho la damu? Tunajibu kwamba kifo kwake kilikuwa pendekezo tofauti sana na jinsi lilivyo kwetu. Tayari tumekufa sehemu tisa ya kumi, au mbaya zaidi, kwa sababu ya kutokamilika kwetu, sehemu yetu katika anguko, ambalo limedhoofisha hisia zetu zote, kiakili, kimaadili na kimwili,

na ambalo linatufanya tusiwe na uwezo wa kuthamini maisha katika hali yake ya juu, bora na ya hali ya juu. akili kamili. Si hivyo Bwana wetu. “Ndani yake ndimo ulimokuwa Uhai”—ukamilifu wa uhai. Ni kweli alikuwa ameutoa uhai wake kwa muda wa miaka mitatu na nusu, akiutumia katika kuihubiri ile kweli, na hasa katika uponyaji wa wagonjwa wengi, wakati fadhila au uhai ulipomtoka na kuwaponya wote. Hili kwa hakika lilidhoofisha umbo na nguvu zake za kimwili, lakini bila shaka aliendelea kiakili akiwa amejaa nguvu, maisha, na ukamilifu. Kando na hayo, uzoefu wetu na kifo na matarajio yetu ya kifo hutuongoza kukikadiria kama hakika mapema au baadaye. Kinyume chake, uzoefu wa Bwana wetu ulikuwa na maisha: kwa karne nyingi kwetu sisi alikuwa amekaa na Baba na malaika watakatifu, akifurahia ukamilifu wa uzima usio na mwisho; uzoefu wake na watu wanaokufa ulikuwa wa miaka michache tu, na hivyo kwake kifo kilikuwa na maana tofauti sana na kile kilicho nacho na uzao ukufao.

Lakini kulikuwa na zaidi ya haya, mengi zaidi: Wapagani wana tumaini la maisha ya wakati ujawo lililojengwa juu ya mapokeo ya wazee wao wa kale, na watu wa Mungu wana tumaini la ufufuo uliojengwa juu ya ahadi ya kiungu na kuhakikishiwa kwao kupitia wema wa dhabihu ya Kristo—lakini Yesu alikuwa na tumaini gani? Hangeweza kushiriki tumaini la wapagani kwamba wafu hawakuwa wamekufa, kwa maana alijua kinyume chake; hangeweza kushiriki tumaini katika ukombozi na kuinuliwa kupitia wema wa mwingine. Tumaini lake pekee, kwa hiyo, lilikuwa kwamba kazi yake yote, tangu wakati wa kuwekwa wakfu hadi mwisho, ilikuwa kamilifu kabisa, isiyo na dosari mbele ya haki, machoni pa Baba wa mbinguni. Ilikuwa hapa akiwa peke yake ambapo hofu hii ya kutisha ilimjaa: Je, alikuwa amekamilika katika kila wazo na neno na tendo? Je, alikuwa amempendeza Baba kabisa? na je, angeweza keshoye, pamoja na kufifia kwa aibu na fedheha kama angepitia kwa sababu ya ukamilifu wake—je, angeweza bila kuyumbayumba kutekeleza sehemu yake? na je, kwa sababu hiyo, angehesabiwa kuwa anastahili na Baba kufufuliwa kutoka kwa wafu siku ya tatu? Au je, ameshindwa, au angeshindwa, hata kwa jambo fulani hata kidogo, na hivyo kuhesabiwa kuwa hastahili kufufuliwa na hivyo kutoweka? Si ajabu kwamba mambo hayo mazito yaliingilia moyo wa Mkombozi wetu mpendwa kwa huzuni isiyo na kifani, hata akamtotea yule awezaye kumwokoa katika mauti, kilio kikuu na machozi [kwa ufufuo].

Mathayo anasema aliomba, “Ikiwezekana kikombe hiki kiniepuke; Marko anasema aliomba, “Yote yanawezekana; Luka anaandika, "Ikiwa unapenda," na ukweli wa yote ni kwamba Bwana wetu alijihofu mwenyewe - akiogopa asije akafanya kosa na hivyo kuharibu mpango mzima wa Mungu, ambao alikuwa ameufanya kwa utii na hivyo. imefanywa kwa uaminifu sana. Yaonekana kifo cha namna yoyote kingetosha kuwa fidia kwa ajili ya kutotii kwa Adamu wa kwanza, na kutimiza hukumu yake ya kifo; lakini ilimpendeza Baba kumweka Mwanawe, Mkombozi, katika majaribu makali zaidi ya yote, akiweka juu yake fedheha, aibu, ya msalaba. Swali la Bwana wetu lilikuwa, Je, angeweza kustahimili hili? au ingewezekana kwa Baba kupotoka kwa kiwango hicho bila kuingilia mpango wa kiungu au kazi kubwa inayotimizwa? Uwasilishaji unaohitajika umeonyeshwa—"Si mapenzi yangu bali yako yafanyike."

AKASIKIWA KUTOKANA NA KILE CHA KUHOFIWA

Mtume anatangaza kwamba Bwana wetu alisikilizwa, yaani, akajibiwa, kuhusiana na jambo alilolihofia—kuhusu msalaba na kupona kutoka katika kifo. Maombi ya msaada au ukombozi

kutoka kwa matatizo haya yanaweza kujibiwa kwa njia mbili: Baba anaweza kuondoa sababu inayosumbua, au anaweza kututia nguvu ili tuweze kushinda kabisa usumbufu. Na pamoja nasi, kama kwa Mwalimu, Baba kwa kawaida huchukua mkondo wa mwisho, na hutupa amani na nguvu kupitia uhakikisho Wake katika Neno Lake. Hivyo tunasoma juu ya Bwana wetu kwamba malaika alimtokea akimtia nguvu. Hatujui ni ujumbe gani malaika huyo alileta kwa Mkombozi wetu mpendwa katika saa yake ya upweke na huzuni kali, wala si lazima tujue: inatosha kwetu kujua kwamba Baba alijibu maombi, kwamba alisikika kuhusu jambo hilo. kuogopa, kwamba woga wote uliondolewa, utulivu huo ulitawala kifiani mwa Mkombozi wetu mpendwa baada ya hapo, hivi kwamba katika mambo na matukio yote ya usiku ule na siku iliyofuata alikuwa kati ya watu wote mtulivu na mtulivu zaidi. Tunaweza kudhani kwamba uhakikisho wa Baba kupitia kwa malaika ulikuwa kwamba alikuwa na kibali cha kiungu, kwamba hadi wakati huo alikuwa mwaminifu, kwamba alikuwa na tabasamu la Baba, na kwamba angeweza kutimiza kikamilifu, wakati ule ukifika. , mahitaji yote ya saa ya kujaribiwa mbele yake. Kwa uhakikisho wa kibali cha Baba si ajabu huzuni ilikimbia, si ajabu tumaini, furaha, upendo na amani zilimiminika ndani ya moyo wa Mkombozi huyo mpendwa, naye akarudi kwa wanafunzi tayari kwa matukio ambayo alijua yalikuwa karibu kutokea.

"TUOGOPE PIA"

Ni vyema watu wa Bwana wajitahidi kuishi maisha ya furaha, wakimshukuru Baba daima katika mambo yote, na kushangilia kuhesabiwa kuwa wamestahili kuteswa, n.k., kwa ajili ya Kristo. Lakini kama vile Mtume mahali pengine anavyotangaza, Na tufurahi kwa hofu; furaha yetu iwe ndani yake yeye aliyetupenda na aliyetununua na ambaye yuko pamoja nasi siku zote, Rafiki yetu bora na Kiongozi wa kweli. Hebu na tufurahi, si kwa hisia za nguvu zetu wenyewe na ujasiri na hekima, lakini katika ukweli kwamba tuna Mwokozi na mkuu, ambaye aweza kuwakomboa kabisa wote wanaokuja kwa Baba kupitia kwake. Hivyo Bwana na awe nguvu zetu, tumaini letu, ngao yetu, ngome yetu.

Katika kisa cha Bwana wetu tunasoma kwamba "Alikanyaga shinikizo la divai peke yake, hakuna hata mmoja aliyekuwa pamoja naye." Katika saa yake ya kuhuzunisha sana, alipokuwa akihitaji sana faraja, haikuwezekana hata kwa rafiki zake wa karibu na wapendwa zaidi wa kidunia kuingia katika hisia zake au kumhurumia. Jinsi gani ilivyotofauti na sisi! Sisi si tofauti sana na wengine kwamba hawawezi kuingia katika furaha na huzuni zetu, matumaini yetu na hofu, ikiwa wamezaliwa na Roho sawa na kufundishwa katika shule moja ya Kristo. Kwa sisi ushauri wa kibinadamu na huruma zote zinawezekana na zinafaa. Kwa kweli, huo ndio uandalizi wa kiungu kama ulivyoonyeshwa katika Maandiko, ambayo yanatuhakikishia kwamba Bwana anatamani kwamba tufarrijiane na kujengana kuwa viungo vya mwili wa Kristo. Hata hivyo hatupaswi kamwe kupuuza kiti cha enzi cha neema ya mbinguni katika mahojiano ya kibinafsi na Baba yetu na Bwana aliyetukuzwa. Chochote cha ushirika wa kidunia tunaoweza kuwa nao, ushirika wa Bwana haupaswi kamwe kudharauliwa au kusahaulika. Wakati fulani Bwana hutuma malaika zake kwetu kutufariji, kutupa uhakikisho wa upendo wake na kutuonyesha udhabiti wa uhakika wetu, tumaini letu. Lakini si lazima tena kutuma mjumbe wa mbinguni, kwa maana tayari Bwana anao duniani malaika—wajumbe, viungo vya mwili wa Kristo—waliojaa Roho wa Bwana na upendo, na tayari daima na kutamani kunena neno la fadhili. , kuufunga moyo

uliovunjika, kumwaga mafuta na divai ya faraja na shangwe, na kwa kila njia kutuwakilishia Bwana mwenyewe. Ni shangwe iliyoje ambayo mara nyingi huja kupitia huduma kama hizo, ni baraka kama nini tumepokea kwa njia hii, na tuna pendeleo kama nini wakati pindi inapojitolea kutumiwa na Bwana kuwa wahudumu wake wa shangwe na amani na baraka kwa washiriki wenzetu! Tuwe macho kwamba nafasi hiyo isitupite.

Mtume anatumkumbusha kuwa tuna haja ya kuogopa jambo lile lile aliloliogopa Yesu aliposema, "Na tuogope, ikiachiwa ahadi ya kuingia katika raha yake, mmoja wetu akaonekana ameikosa. Kama Viumbe Wapya tumeonja maisha mapya, maisha ya mbinguni: macho yetu ya ufahamu kwa kiasi fulani yamefunguliwa ili kuona fahari na uzuri wa mambo ya mbinguni ambayo Mungu anayo katika hifadhi kwa ajili ya wale wanaompenda. Na sisi, pia, tunatambua kwamba kufikia kwetu utukufu, heshima, kutokufa na urithi pamoja na Bwana kunategemea uaminifu wetu kwa agano letu la dhabihu. Tukiwa waaminifu, twajua kwamba yeye aliyeahidi ni mwaminifu; tukiwa si waaminifu, tunajua kwamba tutashindwa kupata tuzo hilo. Tunapaswa kuwa watu wa namna gani basi chini ya hali hizi? Acheni tuogope kupotea kwa tazamio hilo la ajabu la utukufu, heshima na kutokufa, kwa maana kwamba tutatafuta daima kutimiza agano letu na kukaa katika upendo wa Baba yetu na katika kibali na tabasamu la Mkombozi wetu. Wale wote wanaotembea kwa uangalifu hivyo wanaweza kuwa na nyakati zao ambamo watapata kupitia uvuli wa upweke wa Gethsemane, kwa ajili ya kujaribiwa kwao, kuthibitisha kwao, na kukuza ndani yao hofu ifaayo inayohitajika kwa ufahamu wao kamili, kwa uthamini wao wa hali na uaminifu.

"LALA SASA"

Katika saa hiyo ya uchungu mwingi wa kiakili Bwana wetu aliomba na kuomba tena, na kwa muda mfupi akaja kwa wanafunzi wake, bila shaka akitamani huruma ambayo wangeweza kutoa; lakini akawakuta wamelala, macho yao yakiwa mazito kwa huzuni, asema Mwinjilisti. Saa ilikuwa usiku wa manane; walikuwa wakishiriki huzuni zake, lakini hawakuweza kuzithamini ipasavyo. Mwalimu alimkemea, pengine hasa Petro, aliposema, "Je! hamkuweza kukesha pamoja nami hata saa moja? Mtukufu Petro alikuwa na muda mfupi tu kabla ya kutamka, "Bwana, ingawa watu wote watakuacha, mimi sitakuacha," na hata sasa alikuwa na upanga ambao baadaye aliutumia katika kutafuta kumlinda Bwana, na bado hakutambua umuhimu wa saa; hakujua, kama Mwalimu alivyojua, jinsi majaribu yalivyokuwa mazito na jinsi ya karibu; hakujua kuwa ni muda mfupi sana mpaka maneno ya Mwalimu yatimie. "Kabla jogoo hajawika mara mbili utanikana mara tatu." Laiti angalitambua kama Bwana alivyofanya majaribu yalivyokuwa karibu, bila shaka angekuwa macho kama nini! Na si ndivyo ilivyo kwetu leo? Je, sisi si kama watu wa Bwana katika wakati huu wa mavuno unaokaribia saa ya Gethsemane ya Kanisa? Je! hatuko tayari katika saa ya majaribu kwa kadiri kubwa? Je, viungo vya mwisho vya mwili hivi karibuni havitafuata Kichwa hadi dhabihu kamili? Je, tuko tayari kwa kiasi gani kwa majaribu hayo? Je, tumelala, au tunasikiliza maneno ya Mtume, Walalao usingizi usiku, lakini sisi tulio wa mchana tunapaswa kukesha, na kiasi, huku tukiwa na silaha zote za Mungu ili tuweze kusimama katika siku hii mbaya, katika wakati wa kujaribiwa tayari juu yetu, na katika majaribu makali zaidi ambayo bila shaka yatakuwa yetu katika siku za usoni? Je, tumejitayarisha kwa wakati ambapo kutakuwa na uwezekano wa kutawanyika kwa ujumla,

kwani hawa “wote walimwacha na kukimbia”? Jinsi tutakavyokuwa hodari katika saa yetu ya majaribu huenda itategemea sana kufuata kielelezo cha Bwana-mkubwa na kupata kwanza kabisa usadikisho huo mzuri kwamba tuna kibali cha kimungu. Basi tusiepuke wakati wa Gethsemane ukitujia katika majaliwa ya Bwana, bali na sisi pia kwa vilio vikali na machozi tumtazame yeye awezaye kutuokoa na mauti kwa Ufufuo wa Kwanza wa utukufu, na tukumbuke. kwamba tuna Wakili, tunaye msaidizi. Bwana ndiye malaika wetu ambaye anazungumza nasi ujumbe wa Baba, akituambia kwamba tukikaa katika upendo wake yote yatakuwa sawa mwishowe, na kwamba anaweza na yuko tayari kutuvusha tukiwa washindi, naam, zaidi ya washindi kupitia kwa uwezo wake mwenyewe.

"ROHO I RADHI, LAKINI MWILI NI DHAIFU"

Haya yalikuwa maoni ya Mkombozi wetu mpendwa juu ya wanafunzi wake. Alithamini uhakika wa kwamba mioyoni mwao walikuwa washikamanifu kwake—hakusahau kuwaacha wote wawe wafuasi wake, yeye si Mwalimu mgumu, lakini badala yake yuko tayari kukubali makusudio ya moyo wetu, hata pale ambapo mwili unashindwa kufikia kiwango kamili; na bila shaka, kwa hiyo, maneno yake, “Lala sasa, upumzike,” hayakuwa na maana ya kejeli, bali kwa kweli alitamani wapate pumziko, burudisho kidogo, kwa sababu ya majaribu ya siku hiyo inayokaribia. . Lakini muda si mrefu walipumzika hadi tukio lilipowafikia. Yuda aliongoza umati uliokuwa ukimtafuta Yesu—si askari-jeshi wa Kirumi, bali umati, kundi la watu wenye kutaka kujua, pamoja na watumishi fulani wa Kuhani Mkuu, ambaye pia alikuwa Hakimu. Hawa, basi, walikuwa maofisa wa mahakama, mashehe wa ghafla, ambao walimjia Yesu katika bustani na kumkamata usiku, wakiogopa kwamba kukamatwa mchana kungeweza kuleta fujo wakati mji ulikuwa umejaa wageni kwenye Pasaka. na wakati fujo zingetarajiwa, na maafisa wa sheria walitaka kuepukwa kwa uangalifu.

Yuda aidha alijua bustani kama sehemu inayotembelewa mara nyingi na Yesu na wanafunzi wake, au alikuwa amejifunza kwenye Karamu ambapo kundi lilikusudia kwenda baadaye. Shetani alipoingia ndani yake na akaazimia kupata hizo vipande thelathini vya fedha kwa kumsaliti Bwana, aliacha kundi lililokusanyika kwenye Sikukuu ya Pasaka na kwenda kwa wakuu wa makuhani na kufanya mapatano nao, na sasa, kama matokeo ya uchumba huo. alitangulia mbele ya umati uliotajwa kukutana na Yesu na kuwaonyesha askari-jeshi yule ambaye wangependa kumshika. Alipomkaribia alimsalimu, akisema, Salamu, Rabi, na kumbusu. Kigiriki kinaonyesha kwamba alimbusu mara kwa mara. Yesu alipokea maneno haya ambayo ni ya upendo, na alijua kwamba yalikuwa ya msaliti, lakini hakujibu kwa uovu. Badala yake alisema kwa upole na heshima, "Rafiki, fanya ulilojia." Neno "rafiki" halimaanishi rafiki mwenye upendo-halitokani na neno la Kigiriki *philos*, mpendwa, lakini kutoka kwa *hetaire*, ambalo linamaanisha mshikaji au mwenzi.

EPUKA ROHO YA YUDA

Hakika kila mfuasi wa Kristo, akitambua kwamba suala hilo liko kwake yeye mwenyewe, atatamani kufuata njia ambayo itamhakikishia kutokuwa Yuda kwa Bwana na kazi yake. Kujua mapema kwa Mungu kwamba mmoja wa wale kumi na wawili angethibitisha kuwa msaliti, sio tu kupokea neema ya Mungu bure, lakini kuitumia kwa njia mbaya sana, haikuwa sababu ya

kuanguka kwa Yuda. Mtume anasema, "Bwana anawajua walio wake. Na, Kila alitajaye jina la Kristo na auache uovu." ([2 Tim. 2:19](#)) Ni juu yetu sisi kuamua jinsi neema za Mungu zitakavyopokelewa na kutumiwa, na ujuzi wa Mungu wa kujua kimbele katika maana yoyote ya neno hilo hautuathiri.

Tuna kila sababu ya kudhani kwamba Yuda mwanzoni mwa kazi yake kama mfuasi alikuwa mnyoofu. Tunaweza kuhitimisha kwa usalama kwamba upotovu mkubwa wa moyo wake na tabia iliyodhihirishwa hatimaye ilimjia polepole—kwamba ilianza na pendekezo moja tu na kumalizika kwa msiba mbaya zaidi. Pendekezo hilo pengine lilikuwa la ubinafsi; kwamba hakuheshimiwa vya kutosha miongoni mwa wale kumi na wawili; kwamba Bwana wetu alionekana kuwa na upendeleo kwa Petro, Yakobo na Yohana, na hivyo akaonyesha ukosefu wake wa ujuzi na uwezo wa hali ya juu—utambuzi. Bila shaka Yuda alihimiza roho yake mwenyewe kwa kukosoa. Kujitosheleza, bila shaka alifikiri aliona mahali ambapo Yesu na wengine walikosea katika hukumu, walishindwa kutumia fursa, pengine alisema neno lisilo sahihi kwa wakati ufaao, nk., nk. Roho kama hiyo, ya kukosoana kwa namna hiyo, roho kama hiyo ya kujitosheleza, roho kama hiyo ya ubinafsi daima hutangulia anguko. Historia ya Kanisa pamoja na uzoefu wetu binafsi inathibitisha hili.

Yuda alipoona kwamba sababu yake ya Kristo haikuwa ikifanikiwa—kwamba Yesu hakuwa anajibu tu mapendekezo ya watu hapa na pale kwamba awe mfalme, bali kwamba kinyume chake akili yake iligeukia upande mwingine, akitarajia vurugu kutoka kwa Watawala wa Kiyahudi, pengine pendekezo lilimjia Yuda kwamba ulikuwa ni wakati wa kuanza "kuweka manyoa kiota chake mwenyewe," ili usumbufu utakapokuja awe mmoja wa wale waliofaidika na sio kupoteza kwa uzoefu wake kama mwanafunzi. mwanafunzi. Hivyo ubinafsi ulikuwa unatawala akili yake na kumpeleka kwenye wizi, kama ilivyoandikwa, "Alikuwa mwizi, na alibeba mfuko." Hiyo ni kusema, alikuwa mweka hazina wa kundi ndogo, na aligawa baadhi ya fedha kwenye akaunti yake binafsi. Tunaweza hata kudhani kwamba katika upotovu wake aliondoa wizi wake kwa mawazo kwamba alikuwa akitoa muda wake wa thamani kwa ajili ya jambo hilo, na kwamba kile alichokichukua hakingezidi kumrudishia thamani yake. Hiyo ndiyo roho ya ubinafsi, kinyume kabisa cha Roho wa Bwana—roho ya kujitolea na utumishi wa nafsi yote kwa Ukweli. Yeyote aliye na roho hii kwa kipimo chochote anayo roho ya Yuda kwa kiwango hicho, na matokeo yake hakika yatakuwa mabaya ikiwa ni sawa na matokeo mabaya kama yale ya Yuda au la.

Bwana wetu anatangaza kwamba washirika wake waaminifu ulimwenguni wanamwakilisha, na kwamba jambo lolote linalofanywa dhidi yao linafanywa dhidi yake. Tunaweza kuwa na hakika, kwa hiyo, kwamba roho ya Yuda ya ubinafsi hata leo inaweza kusababisha usaliti wa Bwana kwa kusaliti na kuumiza mmoja wa wafuasi wake wadogo zaidi. Wala haipasi kutushangaza kwamba wawakilishi hawa wa roho ya Yuda hufuata mwendo wake hata kufikia kiwango cha kusaliti kwa busu, na mara nyingi hukiri upendo mkuu na heshima kwa viungo vya mwili wa Kristo, ambao huwapiga kwa siri kwa faida yao binafsi; au kwa nia ya kupata nafasi au ushawishi au sifa nyingine ya ubinafsi. Hebu kila mfuasi wa Bwana ajihusishe mwenyewe hasa na maneno ya Yuda, akisema, "Bwana, ni mimi?" Na kila mmoja wetu tuchunguze mioyo yetu

ili kuona ni kwa kiwango gani chochote cha roho hii ya Yuda kinaweza kuwa kinanyemelea pale, ikitafuta wakati mzuri wa kutunasa na kutuamiza kama Viumbe Vipya.